

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PARVALDES ZONĀ

51 (2746)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 11. septembrī

Maksā
2 kap.

Steigsim sagatavoties lopu mitināšanai ziemā

Uzdevumi lopkopības produktu ražošanā, kā arī to ieguves apjoms ik gadus pieaug. Ja analizējam šī gada astoņu mēnešu rezultātus rajona saimniecībās, tad piena kopieguve, salīdzinot ar attiecīgo periodu pagājušajā gadā, palielinājusies par 2 procentiem, bet gaļas — par 5 procentiem. Pieaudzis arī lopu skaits. Bet šī gada nelabvēlīgie laika apstākļi slukti ietekmēja lopbarības sagādi, kādēļ ziemā ganāmpulks var izrādīties slīktāk nodrošināts ar rupjo, sulīgu un spēkbarību nekā iepriekšējos gados, ja vien enerģiski nerīkosimies, lai stāvokli labotu. Ar ļoti mazu lopbarības daudzumu sabiedriskais ganāmpulks būs apgādāts kolhozos «Viesīte», Suvorova, «Padomju Latvija», «Lidums», Zāses padomju saimniecībā un citur, kur vadītāji un speciālisti, gaidīdami uz labāku laiku, nepiedodami vilcinājas ar siena un skābbarības sagatavošanu. Piemēram, Asupes kolhozā vēl tagad kavējas ar skābbarības sagatavošanu, lai gan šai ziņā šogad iespēju daudz vairāk nekā iepriekšējos gados.

Līdz periodam, kad lopi būs jāizvieto kūtīs, palicis tikai viens mēnesis, bet gatavošanos ziemas periodam vairums rajona kolhozu un padomju saimniecību pa istam vēl nav uzsākuši. Vajadzīga enerģiska rīcība, jo arī ziemā nedrīkstam pieļaut lopkopības produktivitātes samazināšanos. Par to jādomā jau tagad. Pats galvenais ir savākt un pēc iespējas ar mazākiem zudumiem visu lopbarību, kas vēl atrodas uz lauka. Zootehniķiem visa lopbarība, kas sagatavota, pareizi jāuzņem pēc svara un kvalitātes. Nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut lopbarības bojāšanos un izvazāšanu. Katrā saimniecībā pirms lopu izvietošanas kūtīs jāpasāk barības izlietošanas plāns pa atsevišķiem mēnešiem. Šajā plānā jānosaka arī lopbarības izlietošanas kārtība, stingri ievērojot tās uzglabāšanas iespējas. Jāņem vērā arī piefermas laukos iegūtā barība.

Ikvienā saimniecībā rudens periodā jāpasāk kombinētā skābbarība cukām, izmantojot pākšaugu mīkstus, cukurbiešu lapas, sakņaugus un citas kultūras, ar tādā apveidā, lai būtu ne mazāk kā 3—5 tonnas uz katru vaisliniēcī ar mētienu.

Svarīgs priekšnoteikums lopkopības produktivitātes kāpināšanai ziemā ir ganāmpulka izmitināšana siltās un sausnās novietnēs. Taču to sagatavošana daudzās rajona saimniecībās vēl nemaz nav uzsākta. Tā, kolhozos «Birži», «Viesīte», «Dignāja», «Laukezers», Mežāres un Zāses padomju saimniecībās un citur daudzās lopu mītnes pussaigrūvušas, grīdas nav salabotas, barības galdi izjaukti, salauzti, cauri griesti, jumti, durvis, izsisti logi

utt. Daudzās novietnēs nedarbojas kanalizācija un ventilācija. Nav uzsākta telpu bālsināšana un dezinfekcija. Vairākās novietnēs jāsala bo dzirdināšanas sistēmas un gaisa ceļi. Veicot šos darbus, pie reizes jāparūpējas arī par lopkopēju atpūtas istabu izremontēšanu.

Lai paspētu sagatavot lopu novietnes, pats pēdējais laiks dot uzdevumu būvbrigādēm, kas veiktu kārtējos remontdarbus.

Speciālistiem kopā ar kolhozu valdēm jāpārdomā sīklopu, sevišķi cūku izvietošana lielākās grupās, izmantojot pirmrindas saimniecību pieredzi. Līdz šim, piemēram, Rožkalna kolhozā cūkas nav sagrupējušas vienkopus, tās tur sīkās grupiņās, kas izvietotas pa visu kolhozu, pie tam ļoti slīktās — mitrās un tumšās kūtiņās. Bet kolhozam ir visas iespējas turēt cūkas vienā vietā. Kāpēc saimniecības vadītāji vilcinās to darīt, nav saprotams.

Sakarā ar to, ka šogad siens nav labas kvalitātes un lopiem izēdinās daudz skābbarības, sevišķi daudz būs jāizlieto piebarošanai kalcija un fosfora. Tāpēc jau laikus jāpārgādā visas fermas ar nepieciešamo daudzumu minerālbarības — sāli, krietu, kaulu miltiem.

Katrā kolhozā un padomju saimniecībā šogad it īpaši plaši jāpievērš uzmanību dzīvnieku augšanas stimulatoriem.

NO RAŽAS NOVĀKŠANAS FRONTES

Talciniekus gaidot...

Kolhozā «Uzvara» 6. septembrī uz lauka atradās vēl ap 130 tonnu sienu, bet skābbarības bedrēs nebija ielikta neviena tonna.

— Kā domājat izmitināt lopus, ja neko nedarat lopbarības uzkrāšanā? — griežamies ar jautājumu pie valdes priekšsēdētāja b. Giedra.

— Cik būs, tik barosim. Kaut kā jau būs jāiztiek. Domājam ieskābēt ap 400 tonnu zaļās masas, — spriež valdes priekšsēdētājs.

— Bet kāpēc tāda vilcināšanās? Sienu arī neesat vēl visu savežuši šķūņos. Tas taču būtu pāris dienu darbs?

— Redziet, nevaram neko izdarīt, mums maz zirgu, un vispār maz darba spēka. Ko varam, to darām, — sūkstās arī kolhoza agronoms b. Rubenis.

Taču, kad sākām skaitīt, cik tad

ri, kas paātrina jauno dzīvnieku augšanu, paaugstina to izturību pret nelabvēlīgu ārējās vides ietekmi. Pie šādiem līdzekļiem pieder lopbarības biomicīns, vitamīni, audu preparāti un citas vielas. Mūsu rajona saimniecībās šos stimulatorus vēl izmanto ļoti maz. Tos jāsāk pielietot jau tagad, negaidot ziemu.

Bieži gadās, ka saimniecību vadītāji un speciālisti barības trūkuma gadījumos nemeklē rezerves tās papildināšanai — necenšas atrast atsevišķu barības līdzekļu aizstājus, nepielieto paņēmienus barības līdzekļu izmantojamības uzlabošanai. Tādas neizdarības sekas parasti maskē ar «objektīvu» iemeslu — lopbarības trūkumu, kam arī nepelnīgi uzvel visu vainu par lopkopības produkcijas ražošanas uzdevumu neapmierinošu izpildi. Tātad ir arī šoruden, kad vairākās saimniecībās jau tagad visādi cenšas strauji samazināt produktīvo lopu skaitu.

Rīkojoties enerģiski, visās saimniecībās var nodrošināt lopu labu izmitināšanu ziemas periodā. Tikai šajā darbā nedrīkst pieļaut nekādu vilcināšanos un paviršību.

J. GRĀVERIS,

Jēkabpils kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes galvenais zootehniķis

Pašai dziedzigs darbs

Lietus brāzmas — gan īslaicīgas, gan ilgstošas ik dienas pārstaigā laukus. Augsne tik mitra, ka kolhozā «Lidums» ražas novākšanā tikpat kā nav iespējams lietot tehniku. Par spīti grūtajiem darba apstākļiem lidumieši strādā neatlaidīgi. Ik dienas katrā no trim brigādēm uz lauka rosās, plaujot labību ar zāles plāvējiem, bet galvenokārt ar rokām, 16—18 kolhoznieku. Sausāko labību sien kūlišos un liek statīņos, bet

mitrāko, it sevišķi tajās platībās, kur padevis labs jaunais āboliņš, liek zārdos.

No 80 hektāriem rudzu uz 8. septembri bija nopļauti 68 hektāri.

Čakli palīgi ražas vākšanā ir arī vecie kolhoznieki — Andrejs Mundurs, kurš plauj ar rokām, uz zāles plaujmašīnām strādājošie Jānis Lesnieks un Jānis Kusiņš un citi.

Mūsu korespondentu punkts Livānos

Birums labs

Raiņa kolhoza trešajā brigādē ik dienas dzirdama kuļmašīnas dziesma. Pilnie graudu vāzumi ceļo uz kalti. Birums nav slikts — no katra hektāra nokuļ caurmērā 12 centnerus rudzu.

— Cik šodien aizvedi? — jautā brigadieris Jānis Brunovskis.

— Vairāk nekā četras tonnas, — viņam ar prieku var atbildēt graudu vedējs šoferis Jānis Plociņš.

V. BALDIŅA foto

Mehanizators pirmrindnieks

Jau vairākus gadus Mežāres padomju saimniecībā strādā traktorists Aleksejs Volkovs. Ar savu čaklo, pašai dziedzīgo darbu viņš iemantojis visa saimniecības mehanizatoru kolektīva nedalītu cieņu. Sarežģīti darba apstākļi šogad traktoristiem, vajadzīga prasme, neatlaidība.

Ar savu tērauda kumeļu «Belarusj» viņš piedalās gandrīz visos svarīgākajos saimniecības darbos. Pavasari A. Volkovs sēja un kopa rušināmkultūras, vēlāk ar savu traktoru darbināja skābbarības griežēju, bet lopbarības sagādes laikā ar speciāli piemontētām traktora siena dakšām veda āboliņu no

lauka nokrašanai kaudzēs. Tas darba ražīgumu cēla divkārtīgi, deva darba spēka ietaupījumu. Pašlaik viņa traktors darbina kuļmašīnu. Traktoru viņš rūpīgi kopj, izdara tehniskās apkalpes, kas dod iespēju izvairīties no diskstāvēm. Pārreķinot veikto darbu nosacītajā arumā, skaitlis krietni pārsniedz 400 hektārus. Bet dienās, kad traktors nav nodarbināts, A. Volkovs dodas lauku darbos, tur, kur vairāk vajadzīga darba rokas. Arī tagad, spraigajās ražas novākšanas dienās, viņš ir čakls palīgs 4. brigādes laukopjiem.

P. LOSIS

lopi uz pieņemšanas punktu. Pēc agronoma domām, nevarējuši skābēt arī tādēļ, ka neesot bijis traktora, kurš blīvētu zaļo masu. Un vispār trūkstot cilvēku, kuri varētu skābēt.

Tātad, pēc agronoma sprieduma, nekas nav līdzams. Jāsaliek tik rokas klēpī, jāsež un jāsamierinās. Kas būs, tas būs. Bet lopiem taču ziemā neiestāstīsi, ka siles tukšas kolhoza valdes un speciālistu neizdarības dēļ. Sūkstīšanās, ka saimniecībā trūkst darba spēka un tehnikas, nevieta. Kolhozā ir visas iespējas noorganizēt speciālu skābbarības gatavošanas brigādi, tikai par to nav domāts. Šeit mierīgi sež un gaida, kad, lūk, no Rīgas atbrauks talcinieki. Gan jau tad ieskābēs tās nedaudzās tonniņas. Bet ar ko nodarbināti kolhoznieki šīs atbildīgajās ražas novākšanas dienās?

Saimniecībā ir 4 šoferi, 10 mehanizatori, kantora darbinieki, speciālisti, brigadieris un fermu pārzini. Ja šie cilvēki piedalītos skābbarības sagatavošanā, tad izaudzēto zaļo masu varētu ieskābēt nedēļas laikā.

Taču vāzums nekust no vietas! Lūk, sestajā septembrī viens mehanizators bija nodarbināts šifera, otrs — akmeņu vešanā, krūmu raudzēšanā laukos, kur šogad neko

nesēs. Divi traktori izgājuši no ierindas — tie jāremontē. Viens traktorists norīkots salmu novešanai no lauka, kur plauj kombains.

Taču, kā izrādījās, tikai pusdienas laikā šeit ieradās traktorists b. Grinvalds uz motocikla, lai pārbaudītu, vai ir jau salmi, ko gubot. Tādu nebija, jo kombains vēl bija sācis plaut. Tātad var mierīgi paredzēt vēl savu motociklu. Tā šis mehanizators, bez darba nostāigāja pus dienu.

Pēc agronoma b. Rubēna vārdiem, divi mehanizatori bija norīkoti pie kuļmašīnas. Kad vēlējāmies aizbraukt pie kūlējiem, agronoms izrādījās neveiklā situācijā.

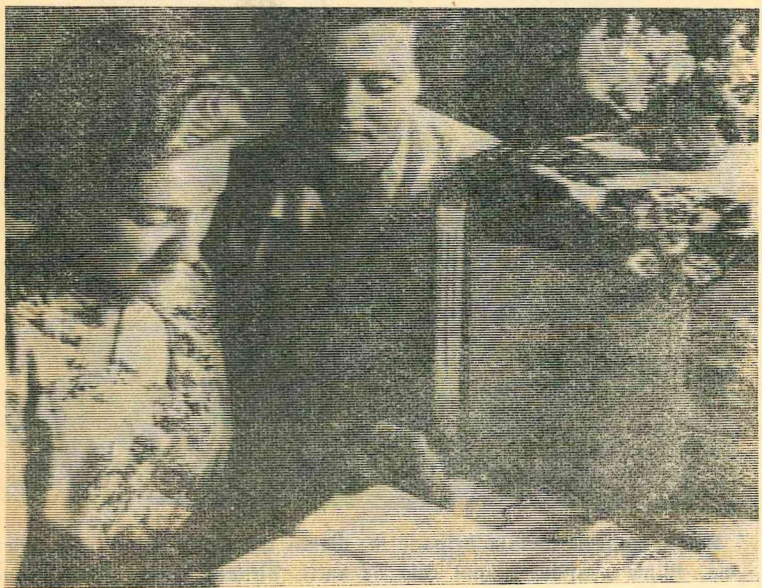
— Redziet, mums tā kuļmašīna nemaz šodien nekuļ. Tā iznāca. Višādi iemesli... — atrunājās agronoms.

Viens ir skaidrs. Ja savu pieeju lopbarības uzkrāšanā kolhoza valde un speciālisti tūlīt neizmainīs, lopi paliks bez barības. Šāda kolhoza valdes rīcība nav attaisnojama. Te neorganizē ļaudis, nelietderīgi izmanto darba spēku, bet gaida talciniekus.

Z. BABAKOVA

BIEDRI LOPKOPJI! Plašāk sacensību par visu ražošanas

Aģitatore vārdos un darbos

Jaunās lopkopes Elma Skudra un Jaņa Igaune savus brīvos brīžus pavada, lasot labu grāmatu, klausoties radio.

AUTORES foto

— Šodien es jums atkal pastāstīšu par jaunākajiem notikumiem pasaulē, — Elma Skudra uzrunāja darba biedrenes.

Slaucējas bija pabeigušas rīta darba cēlienu fermā, nodevušas brūnaļas gana pārziņā un uz brīdi sapulcējās lopkopju atpūtas istabā. Kopā ar citām strādāja arī Elma. Bez slaucējas darba viņai bija sabiedrīks pienākums. Jaunā

slaucēja bija partijas pirmorganizācijas aģitatore. Ciema bibliotēkas vadītāja Alma Rekeviča viņai uzticējusi pārvietojamās bibliotēkas pārzināšanu. Bieži viņu redzēja pašdarbnieku pulkā. Jauniete centīgi aprūpēja brūnaļu grupu un apzinīgi pildīja savus sabiedrīkos pienākumus.

Pārruna neilga. Slaucējas nemīlēja liekvārdību. Isi un konkrēti

izskaidrojusi jaunākos notikumus mūsu zemē un aiz tās robežām, Elma salocīja jauno avīzi.

— Apmainīju bibliotēkā grāmatas. Nāciet, lūdzu, apskatīties. Interesantas! — Elma piedāvāja tās slaucējām.

Elma Skudra bieži runāja lopkopju ražošanas apspriedēs. Tieši un atklāti viņa aizrādīja uz trūkumiem, kļūdām, neveiksmēm.

Saimniecības vadītājiem radās jaunas rūpes. 40 grūsnām telēm vajadzēja kopēju. Viņi nolēma iegriezties Grīvu novietnē un aprunāties ar lopkopēm.

— Kas uzņemsies pirmieņu grupas kopšanu? — jautāja direktors. Slaucējas klusēja. Kopt pirmieņu grupu nozīmēja ievērojami pazemināt izpeļu. Katram taču skaidrs, ka pirmiēne izslaukumos nevar sacensties ar vecāku govi. Saimniecības kopējās intereses šini gadījumā nesaskanēja ar šauri personīgajām. Bet kādai taču bija teles jāaprūpē, jāizkopj tās par pienām govīm.

— Es ņemšu, — Elma Skudra stingri noteica.

— Un es arī, — viņai piebiedrojās komjauniete, ciema padomes deputāte Jaņa Igaune.

Tā jau bija aģitācija ar personu piemēru, liela pienākuma apziņa, saimniecības interešu nostādīšana augstāk par personīgajām.

40 pirmieņu grupu izvietoja Zalaču novietnē. Te nebija mehāniskās slaukšanas aparātu, trūka to priekšrocību, kas bija Grīvu novietnes slaucējām. Aģitatore un komjauniete saprata, kāds viņu pienākums. Tiesa, kad rudenī pabeigs jaunās liellopu novietnes celtniecību, grupu pārvietos uz to. Pagaidām vajadzēja darbā pierādīt, ka priekšzīmīgi govīs kopt var ne tikai mehānizētā kūti.

Jaņai bija lielāka pieredze. Viņa neko neslēpa Elmai. Slaucējas draudzīgi izpalīdzēja viena otrai. Fermā valdīja priekšzīmīga kārtība — spodri piena trauki, tīras govīs, uzņemta kūts. Kad govju grupai kādu laiku pietrūka gana, Jaņa un Elma pārmaiņus ganīja lopus.

Kopš gada sākuma viņas no pirmieņiem jau ieguvušas vairāk nekā 27 tonnas piena. Rekords tas nav. Pirmajā laktācijā to grūti arī sasniegt. Toties piena tauku saturs celšanā panākumi labi — vidēji 3,8 procenti grupā. Lopkopes par to saņēmušas papildus piemaksu. Arī citi kvalitātes rādītāji teicami.

Pašlaik Elma Skudra retāk tiek pie aģitatores pienākumu pildīšanas vārdos, toties viņas un tās biedrenes darbi labāk par vārdiem stāsta, kā jāstrādā lopkopēm, lai ražotu vairāk augstas kvalitātes piena.

V. JANDAVA,

Lones padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretāre

Ja solījums dots

Attēlā: cūkkope Klāra Biskapa iekrauj zaļbarību.

Sēlijas kolhoza bekoncūku audzētāja Klāra Biskapa lopkopībā strādā jau četrpadsmit gadus. Šogad barības raciona nav no bagātājiem, spēkbarības devas vasaras periodā saruka pavisam niecīgas. Taču arī pie pieticīgās spēkbarības un vājpiena devas cūkkope prot iegūt kolhozā augstāko diennakts dzīvsvāra pieaugumu. Viņas koptajiem barokļiem tas astoņos mēnešos vidēji bijis pāri par 350 gramu.

Vasaras un rudens periodā galvenā barība ir zaļā masa, un tā arī ir vislētākā. Cūkkope plauj to pati, cenšoties izēdināt tikai svaigu un tādā daudzumā, lai cūkas varētu ēst cik grib.

Pašreiz viņa apkopj turpat vāi simts barokļu. Saņemot jaunus sivēnus nobarošanā, viņa jau sākuma periodā novēro, kuri labāki ēdāji, spēcīgāki un tāpēc ātrāk barojas un kuri vārgāki. Tos, kuri sliktāk

attīstās, viņa atlasa atsevišķā grupā. Tuvojoties nobarošanas beigu periodam, viņa jau iepriekš atlasa valsts iepirkumam paredzētos barokļus un sagrupē atsevišķi, lai tie ātrāk sasniegtu bekonu kondīciju.

Tā strādājot, lopkope šogad nodevusi valsts iepirkumā 114 cūkas, no tām 102 bekonu kondīcijā. Brīvajos brīžos Klāra Biskapa lasa speciālo literatūru lopkopībā. Viņa pati ierakstījusies sniegt tūlītēju palīdzību sasirgušajiem un augšanā atpalikušajiem sivēniem, tādēļ viņas kopjamā ganāmpulka nikuļu neredz.

Klāra Biskapa šogad apņēmusies nodot valsts iepirkumā 207 barokļus un pieliek visas pūles, lai šīs saistības godam izpildītu.

Z. LIEPA

Četru mēnešu produkcija — virs plāna

Slaucēja Daina Skripko ar savu pašizlīdzīgo darbu iekarojusi kolhoza «Komunārs» lauku cienu. Lielas pārdomas viņai izraisīja slaucējas Vilmas Čakstenas aicinājums visām rajona slaucējām iekļauties sociālistiskajā sacensībā. Strādāt labāk, iegūt vairāk piena — tāda bija Dainas Skripko atbilde šim aicinājumam. Un panākumi neizpalika. Jau 1. septembrī Daina varēja ziņot, ka plāns. — 2600 kilogrami piena no govīm — izpildīts!

Čaklās slaucējas panākumu pamatā, tāpat kā daudziem citiem lopkopējiem pirmrindniekiem, nav nekas cits kā pašizlīdzīgs darbs. Protams, Daina Skripko rūpējās, lai ganību laikā lopi pēc iespējas vairāk at-

rastos ganībās, kā arī raudzījās, lai netrūktu zaļbarības, kuru nācās šogad plaut un pievest patālu.

Un, lūk, tādēļ arī viņas koptajām brūnaļām piena izslaukums kāpināts, salīdzinot ar pagājušo gadu, par 808 kilogramiem no katras. Arī patlaban diennakts izslaukumi pārsniedz 13 kilogramus. Tas nozīmē, ka līdz gada beigām slaucējai būs iespējams plānu krietni vien pārsniegt.

Tāds ir šīs krietnās lopkopējas ieguldījums lielā uzdevuma izpildē.

V. RELIŅŠ,

kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes inspektors-organizators

Ganāmpulks rūpīgās rokās

Attēlā: aitkopējas J. un M. Rutkas uzrauga savu ganāmpulku. V. BEĻEVICA foto

— Jāparauga, kas tam Mikiņam lēcies, šorīt tā kā drusku pieklibo, — spriež Mile un Jūle Rutkas. Taču pēc rūpīgas apskates izrādās, ka nekāda ievainojuma atrast nevar.

Būs vien tāpat kur sasitis kāju, vakarā komprese jāpieliek.

Mikiņš ir ganāmpulka vaislas teķis un liels draugs aitkopējām. Viņu kabatās bieži vien tam paglabāts kāds gardāks kumosīns. Taču viņš nav vienīgais mīlulis kolhoza aitkopējai Jūlei Rutkai un ganei Milei Rutkai. Apzinīgajām un čaklajām Lauceses kolhoza lopkopējām vienlīdz aprūpēta ir katra ganāmpulka aita, katrs jēriņš. Viņām zināmas katras aitas īpašības — kura aitu mātē pienīgāka, kurai vienmēr atnesas pa divi jēri. Pērn viņas ieguva un saglabāja no katrām simts aitām 96 jērus. Šogad viņas uzņēmušas paaugstinātas saistības.

Kolhozā nav tāda cilvēka, kas

nepazītu māsas Rutkas. Milei Rutkai jau 73 gadi, taču tie viņai netraucē labi pildīt uzticētos pienākumus. Jau četrpadsmit gadu viņa gana saimniecības aitas. Sovasar to skaits ir 203. Māsai Jūlei arī daudz netrūkst no septiņiem gadu desmitiem, un divpadsmit no tiem viņa nostrādājusi par liellopu fermas pārzini. Tagad jau otro gadu viņa apkopj aitas.

Pašreiz lielākās rūpes lopkopēm, kā labāk izganīt aitas. No tā, kā būs paēdušas aitas vasaras un rudens periodā, taču atkarīgs vilnas nocirpums, sekmīga lopu pārziemošana.

Lai ziemas mēnešos aitām un sevišķi jēriem būtu dažādāka un bagātāka barības deva, māsas ik gadus izaudzē 14—15 tonnas sakņu. Arī šogad viņas izaudzējušas 0,6 hektāra biešu.

Lauceses kolhoza aitu ganāmpulks ir rūpīgās rokās.

Z. DRUVINIECE

izvērsisim sociālistisko veidu lopkopības produkcijas kāpināšanu!

Lopkopības produkcijas ieguves rezultāti un valsts iepirkuma plāna izpilde

Darba mīlestība spārno JAUNIEM PANĀKUMIEM

... Jau ap pusčetriem no rīta vienā no istabām kolhoza «Lenina karogs» ceturtnās brigādes «Ganukrogā» iedegas gaisma. Drīz veras kīts durvis un ar slauceni rokās ienāk pusmūža sieviete.

Slaucējai Martai Šteinei sākusies parastā darba diena. Arī vakaros šīs istabas logā gaisma nodziest pēdējā. Un tā jau 12 gadus...

Pašlaik b. Šteine no katras govīs caurmērā izslauc 15 kilogramu piena. Ir grupā arī vēl pienīgākas govīs, piemēram, «Meta», «Trille», «Cilda» un «Dūja». Nereti tās pārsniegušas 20 kilogramu robežu.

Pavisam līdz 1. septembrim Marta Šteine izslaukusi vidēji no govīs 2301 kilogramu piena, izvirzīdāmās visu pārējo šā kolhoza slaucēju priekšgalā. Līdz ar to gada plāns izpildīts vairāk nekā 80 procentu apmērā. Arī tauku saturs labs, parasti 3,9—4 procentu robežās.

Kad kādā un sanāksmēm kritizēja dažas slaucējas par piena netīrību, kā paraugu citām minēja slaucēju Martu Šteini. Rūpīgās piena atdzesēšanas dēļ viņa nekad nav saņēmusi pārmetumu no pienotavas. Tīrība un kārtība šeit atspoguļojas visur — kā kūti, tā arī ārpusē. Nekur neredz lieku mēslu, lopi tīri, piena trauki spodri.

Piena izslaukumu kāpināšanā noteicošais vārds ir slaucēju apzinība un rūpība. Protams, ganību periodā liela nozīme izslaukumu kāpināšanā ir ganībām. Anna Pavlova ir laba gane, taču ganības vien, it sevišķi šī gada laikā apstākļos, augstus izslaukumus nodrošināt nevar — lopi jāpiebaro.

Un ik dienas pati slaucēja pieved govīm nepieciešamo zālbarības daudzumu, nepiemirst ielikt silēs arī vajadzīgo minerālbarību — sāli un kritu. Kūti stāvēšanas periodā savukārt izslaukumu kāpinājumu dod papildbarība, ko slaucēja iegūst piefermas laukā.

— Sopavasar vēl pirmajās ganību nedēļās man bija piefermas laukā izaudzētās saknes lopu piebarošanai, — stāsta Marta Šteine un piebilst, ka tās netrūks arī šiem.

Fermā strādā divas slaucējas un kopīgi viņas apkopj 0,7 hektāru lielo lauku. Skaisti sakoplojušas tajā cukurbietes, labi auguši arī kartupeļi.

Slaucējas Martas Šteines nelielajā istabā skan radioreproduktors, uz palodzes — laikraksti. Kad brīvāks brīdītis, netiek aizmirsta arī kāda interesantāka grāmata.

Tam, kas strādā čaklāk, arī jāsaņem vairāk. Ap 600 izstrādes dienu šogad nopelnījusi Marta Šteine. Reizē ar piena kilogramiem aug arī viņas izpeļņa.

Taču ne tikai izpeļņas dēļ fermā strādā Marta. Slaucējas amats viņai iemīļots darbs, kuru viņa veic ar lielu enerģiju un rūpību.

A. KRASTINS

rajona kolhozos un padomju saimniecībās 1962. gada astoņos mēnešos

Saimniecības nosaukums	Piena bruto ieguve 1962. gada % pret 1961. gadu	Izslaukts piens uz 100 ha lauks. izm. zemes cnt	Vidējais izslaukums no 1 govīm kg	+ vai —, sa- līdzinot ar to pašu laiku pērn	Ražota gaļa cnt				Iepirkuma plāna izpilde					
					uz 100 ha lauks. izm. zemes	Uz 100 ha tirumu	Uz 100 ha pārējās lauks. izm. zemes	Iegūtās olas uz 100 ha graudaugu sējumu gab.	Gaļa cnt			Piens cnt		
									Plāns	Izpilde	%	Plāns	Izpilde	%
KOLHOZOS														
Druva	135	187	1.524	+ 146	10	16	4	—	200	181	91	1958	1976	101
Ausma	134	110	1.285	+ 247	10	20	4	5.882	400	341	85	2132	2047	96
Rožkalna	128	190	1.615	+ 138	13	15	3	—	390	279	71	2389	2444	102
Vipe	128	143	1.432	— 71	9	16	4	1.252	450	338	75	3874	3291	85
Uzvara	126	173	1.581	+ 273	8	14	3	14.108	441	201	46	4108	3455	84
Leimaņi	125	162	1.529	+ 265	8	14	3	—	315	167	53	3047	2524	83
Strauts	119	242	1.643	— 1	14	24	5	—	180	226	125	2340	2306	98
Draudzība	115	244	1.887	+ 225	11	15	4	15.544	1330	791	59	15626	12744	81
Suvorova	115	185	1.628	+ 118	9	14	3	—	112	162	145	2331	2120	91
Stars	114	173	1.446	+ 139	12	18	4	9.979	441	314	71	4574	3488	76
Padomju Armija	114	143	1.397	— 124	14	21	5	823	340	349	103	2331	1890	81
Padomju Latvija	114	109	1.270	+ 86	9	18	4	1.035	120	292	243	2047	1994	97
Dzintars	113	234	1.738	— 92	14	19	4	—	320	147	46	2059	1916	93
Dignāja	113	195	1.451	+ 95	13	21	5	2.008	693	535	77	6710	5769	86
Kārļa Marksa	113	128	1.647	+ 38	15	28	6	—	450	410	91	2368	1983	84
Ezerkrasts	112	210	1.661	— 79	11	16	3	6.146	475	306	64	4200	3549	84
Sarkanais karogs	111	217	1.703	— 74	12	20	4	2.241	290	145	50	2298	1944	84
Arājs	111	200	1.375	— 25	12	18	4	3.220	285	201	71	2894	2160	75
Birži	110	174	1.614	+ 95	9	15	3	10.484	544	332	61	4877	3876	79
Sarkanais partizānis	107	294	2.004	— 163	16	26	6	4.028	504	282	56	4114	3272	79
Kirova	107	208	1.634	— 33	18	26	5	—	230	472	205	4406	3831	87
Laukezers	107	110	1.411	+ 139	10	15	4	4.221	540	396	73	2978	2314	78
Komjaunietis	105	190	1.259	+ 20	9	14	3	9.122	370	185	50	3355	2694	80
1. Maijs	104	222	1.574	+ 93	13	21	5	9.376	441	336	76	4953	3813	77
Padomju Dzimtene	104	153	1.458	+ 16	8	15	3	10.642	215	156	72	2479	1825	74
Lenina ceļš	103	208	1.488	— 64	14	21	5	—	315	221	70	3048	2358	77
Nākotnes kalējs	103	181	1.452	— 136	9	16	4	10.675	475	333	70	4953	3685	74
Mežgale	102	256	2.022	— 8	11	18	3	8.000	285	206	72	4920	3971	81
Zelta vārpa	101	229	1.519	— 45	15	27	6	9.437	1000	642	64	6496	5240	81
Lenina karogs	101	202	1.568	— 159	20	36	8	8.183	1200	1025	85	8866	7162	81
Vienība	101	117	1.419	+ 116	3	5	1	5.266	505	97	19	3050	2866	94
Odziņa	100	221	1.611	— 203	16	29	6	7.417	364	365	100	3908	3430	88
Uz priekšu	100	196	1.588	— 179	13	26	6	1.807	730	521	71	5634	4559	81
Medņi	100	134	1.191	— 50	10	20	4	—	290	366	126	3752	3275	87
Sudrabkalna	99	229	1.573	— 105	8	12	3	6.121	378	184	49	4116	3067	74
Ciņa	99	206	1.561	— 115	15	24	5	—	620	504	81	5320	4185	79
Daugava	99	199	1.523	+ 33	11	19	4	1.014	378	218	58	3440	2445	71
Jānupe	99	156	1.354	+ 83	11	14	2	—	270	190	70	1843	1583	86
Lidums	99	155	1.356	— 90	11	17	4	2.645	70	201	287	2059	1772	86
Komunārs	98	203	1.694	— 123	8	12	3	3.116	504	273	54	5184	4464	86
Viesīte	98	161	1.320	— 73	7	10	5	3.239	1260	583	46	11440	8517	74
Nākotne	98	160	1.547	— 200	10	16	4	13.534	727	472	65	6819	4376	64
Selga	97	304	1.592	— 204	26	46	10	25.169	440	519	118	4747	3746	79
Raiņa	97	244	1.649	— 79	13	22	5	16.075	359	314	87	5029	4004	80
Dzimtene	97	212	1.616	— 345	10	16	4	14.383	430	269	62	4229	3098	73
Lenina	97	199	1.370	— 126	9	11	2	—	390	148	38	3200	2199	69
Oškalna	97	183	1.605	— 48	6	9	2	10.994	412	156	38	3810	2998	79
Asupe	95	171	1.479	— 127	6	8	4	37.198	285	71	25	2431	1925	79
Lauceše	91	185	1.392	— 204	14	19	4	5.700	378	289	76	3440	2290	66
Dubna	89	225	1.670	— 202	18	27	6	2.075	680	612	90	5768	4402	76
Sēlija	88	235	1.641	— 307	15	25	6	12.670	295	202	68	3423	2450	71
Vārpa	88	186	1.344	— 76	16	25	6	9.335	710	618	87	6602	5106	77
Čapajeva	88	155	1.300	— 209	17	25	6	—	340	226	66	2040	1488	73
Rekords	82	163	1.332	— 248	8	10	2	6.509	350	107	31	2600	1436	55
Staburags	81	179	1.376	— 438	11	18	3	5.734	378	204	54	3510	2175	62
Sarkanā zvaigzne	80	169	1.405	— 550	20	35	7	11.541	400	506	126	3179	2393	75
Rīts	78	181	1.643	— 547	15	21	5	32	590	475	81	5380	3454	64
Nica	77	182	1.315	— 455	10	14	2	—	490	193	39	3439	2264	66
Zalvīte	77	162	1.341	— 466	7	9	3	13.262	285	92	32	2210	1278	58
Vidēji kolhozos:	102	187	1.530	— 72	12	19	4	6.321	26679	19016	71	244.333	192.886	79
PADOMJU SAIMNIECĪBĀS														
Atašiēne	127	145	1.630	+ 24	12	17	4	857	930	548	59	5500	4630	84
Mežāre	111	190	1.667	— 218	17	28	6	—	800	745	93	7300	5638	77
Plaviņas	104	220	1.709	— 220	24	43	9	—	1710	1095	64	10200	8168	80
Sece	103	158	1.343	— 196	17	24	6	21	1770	1237	70	9900	6697	68
Zasa	99	184	1.589	— 22	12	18	4	—	2350	1071	46	13000	9426	72
Vietalva	97	206	1.592	— 186	18	31	7	—	2060	1401	68	12800	9687	76
Druvas	92	136	1.185	— 201	19	27	6	11.764	2320	1208	52	10350	5817	56
Lone	91	248	1.417	— 247	26	36	7	10.425	780	552	71	5100	3320	65
Ābeļi	88	244	1.445	— 560	26	49	10	—	550	336	61	3250	2042	63
Nereta	87	160	1.468	— 158	12	16	3	8.800	1930	769	40	11000	6873	62
Vidēji pad. saimniec.:	99	179	1.504	— 165	17	26	5	3.274	15200	8962	59	88400	62298	70
Vidēji rajonā:	102	184	1.523	— 95	13	20	5	6.035						

Cīnītājs par tautas laimi

F. Dzeržinska 85. dzimšanas dienas atcerei

Būt par gaišu staru citiem, pašam izstarot gaismu — tā ir vislielākā laime, kādu vien cilvēks spēj sasniegt. Šos vārdus F. Dzeržinskis rakstīja savai mātai 1913. gadā no Varšavas cietuma. Šai devīzei viņš sekoja visu mūžu. Dzeržinskis bija lielisks, kristāltīrs, godīgs un vīrišķīgs cilvēks, nenogurdināms cīnītājs par tautas laimi.

Man bija liela laime kopā ar Feliksi Dzeržinski strādāt Satiksmes ceļu tautas komisariātā. Tāpat kā daudzi citi arī es kvēli mīlēju šo bezbailīgo, nelokāmo revolūcijas bruņinieku. Viņa dzīve bija viena vienīga klejotāšana pa cariskās Krievijas cietumiem un smalkā katorgā. Tur viņš pavadīja gandrīz ceturto daļu no savas dzīves, kvēli ticot savas Dzimtenes gaišajai nākotnei, marksisma ideju triumfam. Vēstulēs saviem tuviniekiem Feliks Dzeržinskis bez mitas atkārtotja: «Nebūtu nemaz vērts dzīvot, ja cilvēci neapmirdzētu sociālisma zvaigzne, nākotnes zvaigzne.»

Iznācis 1917. gada februārī no cietuma, Dzeržinskis sevi visu ziedo partijai darbam. VI kongresā viņu ievēlēja par bolševiku partijas Centrālās Komitejas locekli. Varoņīgajās Oktobra dienās viņš ir revolucionārās cīņas mutulī, ziedojot visus spēkus, lai uzvarētu strādnieku un zemnieku varu.

Pēc revolūcijas jaunā Padomju republika pārdzīvoja grūtus laikus: kapitālistiskās valstis uzsāka pret to intervenci, zemes iekšienē uzliesmoja kontrevolucionāru sacelšanās, plauka spiegošana, bandītisms, sabotāža un spekulācija. Tas viss spieda Padomju valdību lietot bargus līdzekļus pret tiem, kas gribēja gāzt Padomju varu. 1917. gada decembrī tika nodibināta Viskrievijas Ārkārtējā Komisija cīņai pret kontrevolūciju un sabotāžu. Par šīs Komisijas (VČK) priekšsēdētāju valdība iecēla F. Dzeržinski, kas bija pazīstams kā nelokāms revolucionārs, kristāltīrs, revolūcijai bezgalīgi uzticīgs cilvēks.

Darbs Viskrievijas Ārkārtējā Komisijā un pēc tam Sevišķajā Valsts Politiskajā Pārvaldē bija ļoti grūts un bīstams: dažnedažādo sugu ienaidnieku pretestība bija jāsalauz ar varu. Un tas, kā sacīja V. I. Lēņins, bija Ārkārtējās Komisijas nopelns proletariāta priekšā. Dzeržinskis strādāja pašai ziedot, nežēlojot spēkus un veselību. Viņš rakstīja sievai: «Atrodos pašas cīņas ugunī. Kareivja dzīve, kam nav atpūtas, jo jāglābj mūsu māja. Nav laika domāt par savējiem un sevi. Ellīšķīgs darbs un tikpat ellīšķīga dzīve...»

Pēc pilsoņu kara jaunā Padomju republika uzsāka mierīgu celtniecību. Rūpniecība un transports bija izpostīti, lauksaimniecība nīkuļoja. Lai atjaunotu tautas saimniecību, vispirms vajadzēja atjaunot transportu. Un uz šo visgrūtāko darba frontes iecirkni partija pēc V. I. Lēņina priekšlikuma nosūtīja savu uzticamo dēlu, cilvēku ar kūsājošu enerģiju — F. Dzeržinski. Sevišķās Valsts Politiskās Pārvaldes priekšsēdētājs līdztekus tam kļuva arī par satiksmes ceļu tautas komisāru.

Transporta atjaunošanā Dzeržinskis ieguldīja daudz spēka un darba. Satiksmes ceļu tautas komisariāta komunistu sapulcēs viņš teica kvēlas runas: viņš mūs aicināja aktīvi cīnīties pret kukulņemšanu un tautas mantas izlaupišanu transportā, cīnīties pret bezsirdību... Man palikuši atmiņā viņa kvēlie vārdi, ka komunistu pienākums ir rādīt paraugu darba laudim, iet jaunās pasaules celāju pirmajās rindās, uzmundrināt blakus strādājošos, palīdzēt vājākiem, aizraut uz priekšu atpaliekošos, uzvarēt ienaidnieku...

Vadot Satiksmes ceļu tautas komisariāta politiskā sekretariāta kadru daļu, man bieži gadījās būt pie Feliksa Dzeržinska. Un lai cik aizņemts arī bija, tautas komisārs, viņš vienmēr atrada laiku cilvēku uzklaušīt, deva skaidrus rīkojumus un gudrus padomus. Viņš pats pirmais izvirzīja jautājumus, ka transportā nepieciešams sagatavot pašiem savus, proletāriskus kadrus.

Un drīz sāka dibināt augstskolas, tehnikumus un dažādus kursus, kur uzmēma strādniekus. Dzeržinskis droši izvirzīja vadošos amatos spējīgus strādniekus un kalpotājus. Transporta atjaunošanā bija iesaistītas daudzas rūpnīcas un fabrikas. Transports tika strauji apgādāts ar jaunu tehniku un tā darbs krasi uzlabojās.

Dzeržinskis sevišķi uzmanību pievērša vēstulēm, kurās bija rakstīts par bērniem, kas palikuši bez vecākiem, bez pajumtes un cieš badu. Lasot šīs vēstules, viņam sāpēja sirds. «Tēraudcietais Felikss» kvēli un maigi mīlēja bērnus, un tā bija viena no visspilgtākajām viņa rakstura iezīmēm. «Mēs cināties un ciešam ne jau sevis dēļ,» viņš mēdza teikt, «bet gan bērnu dēļ, lai nākamās paaudzes varētu dzīvot laimīgi... Viņiem jābaida revolūcijas augļi.» Un tautas komisārs zvīnīja Vladimiram Iljičam, apspriedās ar viņu, kā cīnīties pret šo postu.

Un gala rezultātā Viskrievijas Centrālajā Izpildē Komitejā tika nodibināta Bērnu dzīves apstākļu uzlabošanas komisija. Šo komisiju vadīt uzdeva F. Dzeržinskim. Bada cietēji bērni tika nosūtīti uz apvidiem, kur netrūka maizes, visās pilsētās tika rīkotas «nedēļas palīdzības sniegšanai bērniem bezpajumtniekiem», sāka dibināt bērnu darba kolonijas un bērnu namus... Tā tika izglābti tūkstošiem mazo dzīvību.

Feliks Dzeržinskis bija nesaudzīgs pret partijas ienaidniekiem. Līdz pat pēdējām elpas vilcienam viņš dedzīgi un nikni vērsās pret trockistiem un citiem naidīgajiem elementiem, kas partijai traucēja celt jauno dzīvi.

Buržuāzijas bieds, uzticamais proletariāta bruņinieks, cēlais komunistiskās revolūcijas cīnītājs, nenogurdināmais mūsu rūpniecības celtnieks, nerimtīgais darba cilvēks un bezbailīgais cīnītājs lielās kaujās, viens no visizcilākajiem un visvaroņīgākajiem partijas vadoņiem, — tā F. Dzeržinski raksturoja partijas Centrālā Komiteja 1926. gadā, izvadot viņu pēdējā gaitā. Tāds viņš ir saglabājis un saglabāsies mūsu mūžos tautas sirdi.

Padomju ļaudīm, mūsu jaunatnei F. Dzeržinska, dižā Lēņina uzticamā līdzgaitnieka dzīve un darbība ir vērtīga skola cīņā par tautas laimi. Viņa neaizmirstamā tēla iemiesotas visas mūsu partijas Programmas ietvertā komunisma celāju morāles kodeksa normas.

B. BAROVA,
PSKP biedre kopš 1920.
gada februārā

ALŽIRIJA: IEKŠPOLITISKĀ KRIZE PĀRVARĒTA. — IMPERIĀLISTU GRAUJŠĀ DARBIBA TURPINĀS

No tālās Alžīrijas telegrafs atnesis vēsti: iekšpolitiskā krīze, kas vairākas dienas satricināja šo zemi, pārvārēta. Starp Nacionālās atbrīvošanās frontes (NAF) politbiroju un 4. kara apgabala pavēlniecību panākta vienošanās. Šā apgabala karaspēka daļas atstājušas Alžīru. Alžīrā atkal atgriezies NAF politbirojs, kas pilda valdības funkcijas.

Neseno saspīlējumu Alžīrijā izraisīja domstarpības starp politikājiem un dažiem militārajiem darbiniekiem jautājumā par regulāras nacionālās armijas izveidošanu. Pret koloniālismu vērstā kara laikā alžīriešu tautas galvenais triecienspēks bija nacionālās atbrīvošanās armijas un kara apgabalu karaspēka daļas. Alžīrijas teritorijā tika sadalīta sešas kara apgabals, kuru vadītāji realizēja tiklab militāro, kā arī civilo varu. Saskaņā ar nacionālās armijas izveidošanas plānu NAF politbirojs nesen nolēma «noteikt robežas apgabalu pilnvarām, kā arī tos atbrīvot no līdzšinējās politiskās un administratīvās atbildības». Valsts galvaspilsētā Alžīrā dislocēta 4. kara apgabala karaspēka daļa pavēlniecība atteicās pakļauties šim lēmumam. Šā kara apgabala virsniekus atbalstīja 3. kara apgabala pavēlniecība. Starp karaspēku, kas atbalsta NAF politbiroju, un karaspēku, kas nostājās pret to, notika sadursmes, kurās daudzi karavīri tika nogalināti un ievainoti. Sakarā ar situācijas saasināšanos Alžīrijā NAF politbirojs paziņoja, ka 2. septembrī paredzētās Nacionālās atbrīvošanās sapulces vēlēšanas tiek atceltas «līdz tam laikam, kamēr Alžīrijā nebūs garantēti ista miera apstākļi».

Sajās dienās alžīriešu tauta plašās demonstrāci-

jās un mītiņos aktīvi pieprasīja drīzāk pārvārēt iekšpolitisko krīzi un atjaunot valsti mieru. Alžīrijas Komunistiskā partija publicēja paziņojumu, kurā atbalstīja NAF politbiroju tā konfliktā ar 4. kara apgabala pavēlniecību. Tai pašā laikā Alžīrijas komunisti paziņoja, ka ātru izeju no grūtā stāvokļa varētu rast, sarīkojot brīvas, demokrātiskas Nacionālās atbrīvošanās sapulces vēlēšanas, pamatojoties uz visu patriotisko grupu proporcionālas pārstāvības principu.

Par situācijas saasināšanos Alžīrijā priecājās ārzemju, it īpaši franču imperiālisti, kuri negrib samierināties ar savas visbagātākās kolonijas zaudēšanu. Grūtības, ko pārdzīvo alžīriešu tauta, vēl vairāk palielina franču imperiālistu piekoptā sabotāžas politika. Ārzemju prese ziņo, ka franču uzņēmēji joprojām slēdz savus uzņēmumus (apmēram 80 procenti no Alžīrijas ekonomikas atrodas franču kapitālistu rokās) un izved savus kapitālus uz Franciju.

Rūpniecības uzņēmumi nedarbojas, zemē valda liels bezdarbs. Alžīrijā pašlaik bez darba ir 2 miljoni cilvēku. No Alžīrijas uz Franciju joprojām bēg speciālisti eiropieši: ārsti, inženieri, skolotāji. Nesen Francijas valdība atteicās piešķirt Alžīrijai kredītu, kas tai nepieciešams, lai atjaunotu ilgās koloniālās kundzības un septiņu gadu laupīšanas kara laikā iedragāto ekonomiku. Imperiālistu aprēķins ir vienkāršs: vēl vairāk vajag Alžīriju, neļaut normāli darboties tās ekonomikai un pēc tam mēģināt šo zemi iedzīt jaunā koloniālā jūgā. Tieši tāpēc sevišķi aktuāli izskan

Alžīrijas Komunistiskās partijas brīdinājums: «No visām briesmām, kas draud mūsu zemei, nav lielāku par neokoloniālismu.» Alžīrijas patrioti un visi viņu patiesie draugi ir pārliecināti, ka alžīriešu tauta pārvārēs grūtības un ievirzīs savas zemes attīstību miera un progresā gultnē.

ANGLIJAS DARBAĻAUZU PRASĪBAS

Anglijas kūrortā Blekpūlā patlaban notiek Britu trejdūniju 94. kongress. Kā zināms, trejdūnijas apvieno 8,3 miljonus Anglijas arodorganizāciju biedru. Dabiski, ka tik plašās Anglijas darbaļaužu organizācijas kongress nevar apiet galvenos jautājumus, kas interesē Anglijas strādnieku šķiru. Un, kaut gan trejdūniju līderi, kas atbalsta Anglijas valdošo šķiru politiku, netaupīja pūli, lai delegāti kongresā apspriestu tikai mazsvarīgus jautājumus (trejdūniju priekšsēdētāja E. Godvina pusi savu referātu veltīja izglītības jautājumiem un tiši apgāja darbaļaužu šķiras cīņas jautājumus), to panākt viņiem tomēr neizdevās. Kongresa delegāti pārstāv tās daudzās arodbiedrības, kuras vienu mēnesi pirms kongresa bija pieņēmušas vairākas rezolūcijas, kas pāuda visu Anglijas darbaļaužu intereses. Šīs rezolūcijas ir savā veidā norādījumi trejdūniju kongresa delegātiem. Anglijas darbaļaudis tāpat kā visu citu kapitālistiskā zemju darba cilvēki prasa realizēt miera un starptautiskā saspīlējuma vajināšanas politiku. Piemēram, tabakas rūpniecības strādnieku arodbiedrība savā rezolūcijā aici-

na panākt Vācijas problēmas mierīgu noregulējumu un pieņemt N. Hruščova priekšlikumu sarīkot sarunas šajā jautājumā. Ugunsdzēsēju, kā arī pasta un telegrāfa darbinieku arodbiedrību rezolūcijas prasa, lai Anglija atteiktos no kodolieroču izmēģinājumiem un likvidētu savā teritorijā ārzemju kara bāzes. Daudzu arodbiedrību rezolūcijas izvirzīta prasība uzlabot strādnieku un kalpotāju dzīves un darba apstākļus. Katlu kaļēju, ugunsdzēsēju, transporta strādnieku un elektriku arodbiedrības prasa atcelt visus arodbiedrību tiesību ierobežojumus, kas kavē panākt darba algas paaugstināšanu un darba apstākļu uzlabošanu. Kā zināms, Anglijā pēdējos astoņos mēnešos dzīves dārdzība cēlusies par 6 procentiem, bet strādnieku darba alga palielinājusies tikai par 2 procentiem. Turpretim kapitālistu peļņa pieaugusi par 14 procentiem.

Valdības centieni panākt Anglijas iestāšanos «kopējā tirgus» organizācijā (kas tiek darīts lielkapitāla aprindu interesēs) var nest darbaļaudim tikai jaunu darba algas pazeminājumu un nodokļu palielinājumu. To itin labi saprot Anglijas darbaļaudis. Deviņās no desmit rezolūcijām, ko arodbiedrības pirms kongresa pieņēma jautājumā par Anglijas iestāšanos «kopējā tirgus» organizācijā, izteikts protests pret plānoto Anglijas iekļaušanu šajā savrupajā Rietumeiropas kapitālistu politiskajā ekonomiskajā grupējumā. Un nav nekādu šaubu, ka šīs problēmas par spīti labejo leiboristu līderu centieniem atspoguļosies arī trejdūniju kongresa darbā.

D. KASATKINS

SPORTS

Jēkabpils volejbolisti—finālā

Balvu rajona Baltinavas internātskolā nesen notika LPSR «C» grupas volejbola meistaracikšu pusfināla spēles. Vajadzēja noskaidrot labākās komandas, kas iekļūs finālā, lai cīnītos par Latvijas PSR «C» grupas čempiona nosaukumu un tiesībām nākošajā gadā spēlēt «B» grupas čempionātā. No Jēkabpils zonas tiesības cīnīties tālāk bija izcīnījušas Rīgas «Latvenergo» un Jēkabpils «Vārpas», no Madonas zonas—Balvu un Cēsu komandas.

Pirmajā sacensību dienā savā starpā spēlēja zonu uzvarētāji ar otrās vietas ieguvējiem — «Latvenergo» ar Balviem, Cēsis ar Jēkabpili.

«Latvenergo» uzvarēja Balvus ar 3:1. Svarīgi bija jēkabpiliešiem pēc iespējas pārliecinošāk uzvarēt cēsiniekus, jo tad arī zaudējuma gadījumā pret Balviem būtu iespējas tikt finālā. Jēkabpilieši ar uzdevumu tika godam galā — uzvarēja cēsiniekus ar 3:0 (15:2; 15:6; 15:9). Neskatoties uz rezultātu, uzvaru izcīnīt nenācās viegli.

Nākošajā sacensību dienā «Latvenergo» uzvarēja cēsiniekus ar 3:1 un iekļuva finālā. Intrīgojošs stāvoklis bija izveido-

jies pārējām trijām vienībām, jo Cēsīm un Jēkabpilij bija pa vienai uzvarai, bet Balvu komandai — nevienas. Nolikums paredz, ka vienādu punktu gadījumā labāka vieta ir tai komandai, kurai ir labāka setu attiecība. Aprēķinot setu attiecību, noskaidrojās, ka uz otro vietu var kandidēt jēkabpilieši un Balvi, ja uzvar Jēkabpili ar 3:0. Bet, ja jēkabpilieši «atņem» Balviem kaut jēk vienu setu, tad otrie ir jēkabpilieši.

Jēkabpilieši atradās smaga uzdevuma priekšā, jo iepriekšējās dienas spēlēs bija savainoti vairāki pamatsastāva spēlētāji.

Svītru visiem balviešu nodomiem pārvilkta spēles pirmais sets, kurā Balvu komanda tika uzvarēta ar rezultātu 15:3. Līdz ar to finālā iekļuva Jēkabpils «Vārpas» komanda. Komanda pašlaik atrodas labā sportiskā formā, un tai ir visas iespējas cīnīties par čempiona nosaukumu.

J. BERZIŅŠ,
treneris.

Redaktore B. IKLAVA

Top vēl viens jauns daudzdzīvokļu nams

Ar katru dienu aug un kļūst skaistāka kādreiz tik nomaļā Latgales pilsētiņa — Līvāni. Blakus vecajam vienstāvu koka mājīgam paceļas jaunās daudzstāvu ēkas. Daudzas jaunas celtnes redzamas Rīgas ielā. Te uzceltas vairākas dzīvojamās ēkas, tani skaitā divas — stikla rūpnīcas strādniekiem. Tagad līdzās tām paceļas trešās daudzdzīvokļu ēkas staltais korpuss. To cel stikla rūpnīcas strādnieki un kalpotāji no darba brīvajā laikā. Jauno 12 dzīvokļu namu nodos ekspluatācijā nākošajā gadā. Jaunceltnes dzīvokļos būs kanalizācija, ūdensvads, vannas istabas. Celtniecības darbus strādnieki veic Eduarda Tumaļeviča vadībā. Čakli strādā celtniecībā stikla rūpnīcas operatore Zenta Lasmane, stikla padevēja Jevdokija Stepanova, rūpnīcas būvbrigādes mūrnieks Anatolijs Mihejevs. Viņš dienas uzdevumus izpilda par 120 procentiem.

Attēlā: mūrnieks Anatolijs Mihejevs strādā jaunās mājas celtniecībā. Tālāk redzamas divas 4 dzīvokļu stikla rūpnīcas strādnieku mājas.

P. LUČA teksts un foto